

A kép áttűnik, s számtalan polcon sorban állnak a még máz nélküli agyag-edények.

Majd mázasok, s kiégetett edények is szemünk elé kerülnek.

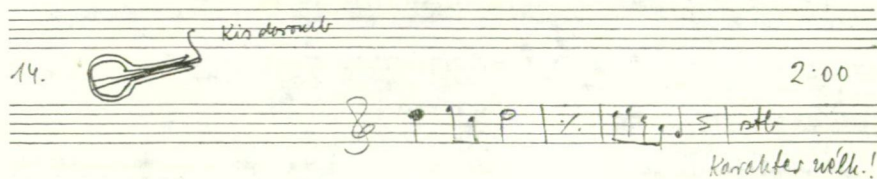
Különböző tájakra jellemző kész tárgyak sorakoznak a polcokon: a csákvári csíkos fazéktól az erdélyi bokályig — minden megtalálható itt.

1841 van ráírókázva egy mezőcsáti nagy rózsás tányérra, majd egy vásárhelyi kanta, egy szegedi klasszikus formájú terrakotta vizeskorsó következik: a Néprajzi Múzeum gyűjteményéből. Szébbnél szebb formájú, színű cserépedények tűnnek át egymásba, míg végül a híres tiszafüredi Miska-kancsó, mezőcsáti nő, férfi pálinkás-butykosa után egy zöld mázas, igen egyszerű, fölül virág, alul madár díszítésű hódmezővásárhelyi butélia egyre közeledik felénk. Amikor egészen közelképbe kerül elénk, látjuk a butélia feliratát is:

végevan

PALOTÁS JÁNOS

(SÁROSI BALINT KOTTARAJZAI)